

Juzgado de lo Social nº 02 de Barcelona

Avenida Gran Vía de les Corts Catalanes, 111, 2ª planta, edifici S - Barcelona - C.P.: 08075

TEL: 938874541

FAX: 938844921

E-MAIL: social2.barcelona@xij.gencat.cat

N.I.G.: 0801944420168027871

Seguridad Social en materia prestacional 575/2016-C

Materia: Incapacidad permanente por EC o ANL

Cuenta BANCO SANTANDER:

Beneficiario: Juzgado de lo Social nº 02 de Barcelona

Para ingresos en caja: Concepto: Nº Cuenta Expediente del Juzgado (16 dígitos)

Pagos por transferencia IBAN en formato electrónico: ES55 0049 3569 9200 0500 1274. Concepto: Nº Cuenta

Expediente del Juzgado (16 dígitos)

Pagos por transferencia IBAN en formato papel: IBAN ES55 0049 3569 9200 0500 1274. Concepto: Nº Cuenta

Expediente del Juzgado (16 dígitos)

Parte demandante/ejecutante:

Abogado/a: Jorge Campmany Vilaseca

Graduado/a social:

Parte demandada/ejecutada: INSTITUT NACIONAL DE LA SEGURETAT SOCIAL (INSS)

SENTENCIA Nº 358/2017

Magistrat:

Lloc: Barcelona

Data: 13 de octubre de 2017

Vistos pel Magistrat-Jutge del Jutjat del Social núm. 2 de Barcelona, l'Il·lm. [redacted] les presents actuacions procediment núm. 575/16, seguides entre les parts identificades a l'encapçalament d'aquesta resolució, sobre Incapacitat Permanent.

ANTECEDENTS DE FET

1r.- El dia 21/07/16 es va presentar demanda davant el Jutjat Degà de Barcelona per la part actora: la qual es fonamentava en els fets que es descriuen detalladament i es sol·licitava que es dictés sentència que declarés a la part demandant en situació d'incapacitat permanent en el grau que consta en l'escrit presentat.

2n.- Es va admetre a tràmit la demanda i es va citar a les parts per celebrar l'acte del judici pel dia 10/10/17; en aquesta data van comparèixer les parts identificades davant la Lletrada de l'Administració de Justícia. Obert l'acte, la part demandant es va ratificar en l'escrit de demanda i la demandada es va oposar en els termes que consten a l'acta aixecada; en fase probatòria es van practicar les proves proposades per les parts, consistents en documental i pericial, amb el resultat que consta a la dita acta; en conclusions les parts van reiterar les seves peticions i el judici va quedar vist per a dictar sentència.

3r.- En la tramitació del judici s'han observat totes les normes processals aplicables al cas.

FETS PROVATS

PRIMER.- La [redacted] amb D.N.I. núm. [redacted] amb núm. afiliació a la S.S. [redacted] data de naixement [redacted] es trobava en situació d'alta o assimilada a l'alta en el Règim Especial de Treballadors Autònoms com a conseqüència de la seva activitat a l'hoteleria-bar.

SEGON.- Tramitat el corresponent expedient administratiu, l'Institut Català d'Avaluació Mèdica va emetre el seu preceptiu informe en data 20/06/2016 proposant la no qualificació d'incapacitat permanent, assenyalant com lesions les següents: "SD, Fibromialgia, fatiga crònica y sensibilidad química múltiple en tratamiento. Distúnia sin limitación funcional". La Comissió d'Avaluació d'Incapacitats va proposar la denegació de la incapacitat permanent i aquesta proposta va ser acceptada pel director provincial del citat òrgan gestor, que en resolució de data 29/06/16 va desestimar la declaració d'Incapacitat Permanent. Efectuada reclamació prèvia va ser desestimada per resolució expressa de data 12/08/2016.

TERCER.- La base reguladora de la prestació reclamada és de 570,41 euros mensuals.

QUART.- El Jutjat de lo social nº 27 de Barcelona va dictar sentència el dia 22 de març de 2014 desestimant la demanda de l'actora sobre incapacitat permanent absoluta, declarant provat en el seu fet sisè que la [redacted] patia les següents lesions: "Fibromialfia, síndrome de fatiga crónica y síndrome de hipersensibilidad química múltiple en control y tratamiento. Síndrome ansioso depresivo en tratamiento. Síndrome del colon irritable en control. Cervicoartrosis C3-C6 con clínica de cervicalgia con leve limitación funcional. Talasemia minor".

La sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de 30 de gener de 2015 va desestimar el recurs de suplicació formulat contra la referida sentència.

CINQUÈ.- Les lesions que presenta la part demandant són les següents: Síndrome de fatiga crònica de grau III, síndrome fibromiàlgic de grau intens (grau III), en comorbiditat amb síndrome de hipersensibilitat química múltiple" (informes mèdics que consten als fulls 104 a 105).

També presenta trastorn distímic. (Informe CSMA Badalona foli 107).

FONAMENTS DE DRET

Codi Segur de Verificació:
Signat per Sanchez Papaceli, Jordi

Doc. electrònic generat amb signatura-e. Autògrafs vells per verificació: <https://ejusticia.gencat.cat/00P/consultas/CSV.html>

Data i hora: 10/10/2017 09:58

PRIMER.- Mijans de prova que s'han tingut en compte per a la constatació dels fets declarats provats i objecte del debat.

En primer lloc, i tal com estableix l'article 97.2 del text processal, hem de posar de manifest que els fets provats que s'acaben d'exposar resulten de l'expedient administratiu, llevat dels que descriuen el quadre clínic actual i limitacions funcionals. Efectivament, per establir-les s'han valorat els diferents informes mèdics que consten a les actuacions, tant els que ha aportat la part demandant com prova documental, com la prova pericial practicada a l'acte del judici.

La qüestió controvertida en aquest litigi és la valoració de les lesions que afecten a la part actora en relació amb la seva capacitat laboral. També es discuteix si l'actora estava en situació d'alta o assimilada al moment de produir-se el fet causant.

SEGON.- Incapacitat Permanent Absoluta per a qualsevol tipus de treball.

L'article 194.5 del Reial Decret Legislatiu 8/2015 de 30 d'octubre, que aprova el Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social, segons la redacció de la Disposició transitòria 26a de la mateixa norma, determina que s'entendrà per incapacitat permanent absoluta per a tot treball com la situació de qui presenta reduccions anatòmiques o funcionals greus que l'inhabilitin per complet per a tota professió o ofici. En aquest sentit, s'ha de tenir en compte que l'absència d'habilitat s'interpreta com la pèrdua de l'aptitud psicofísica necessària per a poder desenvolupar una professió en condicions de rendibilitat empresarial, i, per tant, més que atendre a les lesions, hem d'atendre a les limitacions que les mateixes representin amb vista al desenvolupament de qualsevol activitat laboral amb professionalitat i amb unes exigències mínimes de continuïtat, eficàcia i rendiment.

TERCER.- Situació d'alta o assimilada.

L'INSS posa de relleu que l'actora no es trobava en situació d'alta o assimilada en el moment de sol·licitar la declaració d'incapacitat, però tal com raona la part demandant, d'acord amb l'article 195.4 LGSS no és necessària l'alta, essent suficient l'acreditació d'un període de cotització de 15 anys, dels quals una cinquena part (és a dir, tres anys) han d'estar compresos en els últims deu. La concurrència d'aquest període mínim de cotització no es discuteix per l'INSS, doncs la resolució denegatòria estableix en el seu fet novè que "acredita el període mínim de cotització".

QUART.- Valoració de les lesions de la part actora en relació amb l'exercici de qualsevol activitat laboral.

L'anàlisi de la prova practicada, i fonamentalment l'informe mèdic emès per Barnaclínic (entitat que forma part del grup Hospital Clínic), en el qual es fa referència al diagnòstic obtingut per la clínica del dolor de l'Hospital Clínic de Barcelona, comporta l'estimació de la demanda.

Es pot definir la Síndrome de Fatiga Crònica com una afecció de cansament o esgotament fort i perllongat (fatiga), caracteritzat per una falta de forces o fatiga accentuada que es perllonga en el temps i que interfereix en les activitats quotidianes de la persona, que no s'alleuja amb el descans i no està causat en forma directa per altres malalties, fins i tot que el grau de cansament ha de ser prou fort com per a disminuir en un 50% la capacitat de la persona per a participar en les activitats diàries.

La sentència del TSJ Catalunya de 12 de setembre de 2016 analitza aquesta patologia en els següents termes: "En relación a la limitación funcional, el SFC ha sido clasificada médicamente en los siguientes grados:

GRADO I: el enfermo presenta fatiga ocasional u oscilante, sin limitación significativa (< 50%) en la actividad laboral y en las actividades de vida cotidiana (AVC).

GRADO II: presencia de fatiga persistente, oscilante pero sin mejora, con marcada repercusión (> 50%) en la actividad laboral y también en los AVC.

GRADO III: fatiga marcada que no permite ni ocasionalmente hacer ningún tipo de actividad laboral y que limita en más de un 80% la autonomía y las AVC.

GRADO IV: fatiga extrema que precisa la ayuda de otras personas para las actividades personales básicas y que imposibilita la autonomía y las AVC.

En función de tal clasificación, esta Sala ya ha dicho, entre otras en STSJ Catalunya del 26 de Julio del 2011 (ROJ: STSJ-CAT-8237/2011) Recurso: 6070/2010, que para que el Síndrome de Fatiga Crónica sea tributario de una incapacidad permanente que ha de ser severo y comportar sintomatología intensa y acusada con virtualidad incapacitante (STSJ Catalunya 3 noviembre de 2010, Rec 1163/2010), siendo que se suele declarar en situación de incapacidad permanente absoluta a las personas que sufren el SFC en grado III o IV, ya que se trata de un diagnóstico que comporta la constatación de una limitación tan grave de la capacidad de esfuerzo que impide a quien la sufre cualquier trabajo, ya que no puede realizar esfuerzos elementales, lo cual equivale a valorar que no pueda desarrollar un trabajo con un mínimo de eficacia y responsabilidad. Así, las SSTSJ Catalunya de 24-10-07, 27-03-07, 6-02-2007, 2-02-07, y más recientemente en STSJ Catalunya de 4 de noviembre de 2010, Recurso 1074/2010. Así mismo, respecto de SFC grado III, esta Sala tiene dicho que hoy por hoy comporta, mientras no haya un tratamiento paliativo, una incapacidad permanente absoluta, ya que se trata de un diagnóstico de enfermedad crónica, muy incapacitante y a pesar de las técnicas paliativas, no existe una perspectiva de curación, sin perjuicio de la revisión de grado que contempla el art. 143

LGSS (Vid STSJ Catalunya 8 de octubre de 2010, Recurso 7883/2009)"

En el present cas no hi ha dubte del diagnòstic de la malaltia, ja que el propi ICAM ha establert i reconegut que la pateix; ara bé, la discrepància rau en la valoració de les limitacions funcionals que pateix com a conseqüència de la seva malaltia. Si s'ha diagnosticat una síndrome de fatiga crònica, és evident que procedeix qualificar i valorar el nivell d'intensitat -com es fa en altres casos amb al fibromiàlgia-, i per això hem de tenir en compte els informes mèdics de centres especialitzats, com en aquest cas és l'Hospital Clínic, com a centre capdavanter en l'estudi d'aquesta malaltia, el qual ens diu que el grau d'afectació és de III sobre IV, el que comporta la impossibilitat de desenvolupar qualsevol feina d'una manera diligent, eficaç i responsable, i més quan s'uneix a aquesta patologia la resta de lesions que s'expressen en el fet provat cinquè d'aquesta resolució, en particular en quant a la fibromiàlgia intensa de grau III i la síndrome d'hipersensibilitat química múltiple, objectivats en els informes aportats per la part demandant.

CINQUÈ.- Data d'efectes i quantia de la pensió.

La quantia econòmica de la pensió per incapacitat permanent en el grau sol·licitat per causa de malaltia comuna es determina de conformitat amb el que estableixen els articles 196 i 197 de la Llei General de la Seguretat Social, i 15 de l'Ordre de 15.04.69. En concret, i pel que fa a la incapacitat permanent absoluta, el 100 % de la base reguladora de 570,41 euros mensuals.

Per altra banda, els efectes jurídics de la incapacitat que es declara es fixen en el dia del dictàmen del ICAM, és a dir, el 20/06/16.

Si ha existit percepció de subsidi d'Incapacitat Temporal, per a la determinació de la data d'efectes econòmics de la pensió per Incapacitat Permanent Total s'ha de tenir en compte la incompatibilitat entre el subsidi d'Incapacitat temporal amb el cobrament de la pensió per incapacitat permanent, sent el precepte aplicable l'article 165 LGSS, en relació amb el 174.3 de la mateixa Llei, en aplicació del qual, la incompatibilitat no es podrà resoldre a favor de la prestació de quantia inferior, sinó que el beneficiari podrà optar entre la més beneficiosa; criteri mantingut per les sentències del TS 09.07.01 (Rec 3432/00), amb cita a les de 19.12.00 i 22.05.01, i de 24.04.02, Rec 2871/01 i STS 19.12.03 (Rec 2151/03).

SISE.- Recurs.

La sentència d'aquest Jutjat resolent litigis en la qual s'ha discutit el grau d'invalidesa pot ser recorreguda en suplicació davant la seu de la Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (art. 191.3.c de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social).

Vistos els preceptes citats i altres de general aplicació,

DECISIÓ

Que estimo la demanda presentada per la [REDACTED] contra INSTITUT NACIONAL DE LA SEGURETAT SOCIAL, i declaro a la part actora en situació d'Incapacitat Permanent Absoluta per a tot tipus de treball, derivada de malaltia comuna, i en conseqüència condemno a l'INSTITUT NACIONAL DE LA SEGURETAT SOCIAL que aboní a la part demandant una pensió vitalícia equivalent al 100% de la seva base reguladora de 570,41 euros mensuals, catorze vegades a l'any, i amb efectes jurídics des del dia 20/06/16.

Notifiquen aquesta resolució a les parts, i feu saber que es pot recórrer davant la Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya interposant recurs de suplicació, que s'haurà d'anunciar davant aquest Jutjat per compareixença o per escrit en el termini dels cinc dies hàbils següents a la notificació de la present decisió; sent indispensable que en el moment de l'anunci acrediti la part que no ostenti el caràcter de treballador haver consignat l'import íntegre de la condemna en el compte assenyalat en l'encapçalament d'aquesta resolució. Tingueu en compte allò que estableix la Llei 10/2012, de 20 de novembre, de Taxes l'àmbit de l'Administració de Justícia.

Estan exceptuats de fer aquests ingressos les Entitats Públiques, qui ja tinguin expressament reconegut el benefici de justícia gratuïta o litiguessin en raó a la seva condició de treballador o beneficiari del règim públic de la seguretat social (o com successors seus), encara que si la recurrent fos una Entitat Gestora i hagués estat condemnada a l'abonament d'una prestació de seguretat social de pagament periòdic, a l'anunci del recurs haurà d'acompanyar certificació acreditativa que comença l'abonament de la mateixa i que ho prosseguirà puntualment mentre duri la seva tramitació.

Així ho pronuncia, ho mana i signa, l'Ill. Sr. Jordi Sánchez Papaceit, Magistrat-Jutge titular del Jutjat de lo social nº 2 de Barcelona.

